

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2022/3239

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORGAMSTERDAM

Beslissing naar aanleiding van de op 7 juli 2021 binnengekomen klacht van:
A, wonende te B, k l a g e r, gemachtigde: mr. Y.A.E. Vlassenroot, werkzaam te
Haarlem,
tegen

C, bedrijfsarts, werkzaam te D v e r w e e r d e r.

1. De procedure 1.1. Het college heeft kennisgenomen van:- het klaagschrift met de
bijlage;- het verweerschrift met de bijlagen;- de correspondentie met betrekking tot het
vooronderzoek;- het proces-verbaal van het op 28 oktober 2021 gehouden
vooronderzoek;- de correspondentie met betrekking tot de zitting;- de op 22 februari
2022 binnengekomen brief van (de gemachtigde van) klager met aanvullende
bijlagen.

1.2. De klacht is op de openbare zitting van 4 maart 2022 behandeld. Daarbij waren
partijen aanwezig. Klager werd bijgestaan door zijn gemachtigde mr. Vlassenroot en
vergezeld door zijn vader. Verweerder werd ter zitting vergezeld door zijn
echtgenote. mr. Vlassenroot heeft ter zitting een toelichting gegeven aan de hand van
een pleitnota die aan het college en de wederpartij is overgelegd.

2. De feiten 2.1. Verweerder is bedrijfsarts en werkte als zelfstandige in opdracht van
E, de arbodienst die was ingehuurd door de werkgever van klager, F.

2.2. Klager, thans 45 jaar oud, is bekend met colitis ulcerosa. Klager heeft zich in juni
2019 en vervolgens op 19 augustus 2019 ziekgemeld bij zijn voormalige werkgever.
Verweerder heeft klager in dat kader als bedrijfsarts begeleid.

2.3. Klager is na zijn ziekmelding in augustus 2019 op 29 augustus 2019 bij
verweerder op spreekuur geweest. Vervolgens is klager verschenen tijdens de
afspraken van 23 dan wel 24 december 2019 en 24 januari 2020. Tijdens deze laatste
twee afspraken is onenigheid ontstaan tussen partijen.

3. De klacht en het standpunt van klager De klacht houdt zakelijk weergegeven in dat
verweerder: 1. structureel en op onjuiste gronden weigert zijn medewerking te
verlenen aan een second opinion; 2. advies heeft gegeven nadat hij had geweigerd
klager te onderwerpen aan een inhoudelijk consult; 3. zich tijdens het consult van 24
januari 2020 zeer onprofessioneel heeft opgesteld door klager op zeer onheuse en
discriminatoire wijze te benaderen.

4. Het standpunt van verweerder Verweerder heeft de klacht en de daaraan ten
grondslag gelegde stellingen bestreden. Voor zover nodig wordt daarop hieronder
ingegaan.

5. De beoordeling 5.1. Bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen gaat
het er niet om of dat handelen beter had gekund, maar of verweerder bij het
beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame
beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van

het door klager klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep terzake als norm was aanvaard.

Klachtonderdeel 15.2. In artikel 14, tweede lid, onder g, van de Arbeidsomstandighedenwet is bepaald dat een bedrijfsarts een verzoek van de werknemer om een second opinion moet honoreren, tenzij zwaarwegende argumenten zich daartegen verzetten. Deze plicht is uitgewerkt in artikel 2.14d van het Arbeidsomstandighedenbesluit en verder ingevuld in 'het stappenplan' van de Nederlandse Vereniging voor Arbeids- en Bedrijfsgeneeskunde (NVAB). Vaststaat dat verweerder tot op heden niet heeft meegewerkt aan het tot stand brengen van een second opinion en dat hij nog steeds niet begrijpt waarom klager dit zou willen. Dat een second opinion niet het juiste instrument voor klager zou zijn, of geen zin zou hebben in de ogen van de bedrijfsarts, is echter onvoldoende om de medewerking aan de second opinion te weigeren. Gelet daarop is het college van oordeel dat verweerder op dit punt niet heeft voldaan aan hetgeen van hem verlangd mocht worden. De klacht is op dit punt dan ook gegrond.

Klachtonderdelen 2 en 35.3. Uit deze klachtonderdelen en de toelichting daarop komt naar voren dat op 24 december 2019 geen (inhoudelijk) consult heeft plaatsgevonden omdat klager van dit consult persé een geluidsopname wilde maken en verweerder hier bezwaar tegen had. Verweerder heeft als reactie daarop het consult afgebroken. Verder staat vast dat verweerder tijdens het consult van 24 januari 2020 opnieuw heeft verklaard geen toestemming te verlenen voor het opnemen van het consult. Het college is van oordeel dat verweerder hiermee niet heeft voldaan aan hetgeen van hem verlangd mocht worden. Het is de patiënt op ieder moment toegestaan om een gesprek met een arts voor eigen gebruik op te nemen. Dit volgt onder meer uit de 'Handreiking Opnemen van gesprekken door patiënten' van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst (KNMG). Gelet daarop had verweerder klager dit niet mogen beletten en hadden beide (inhoudelijke) consulten plaats moeten vinden. Voor zover verweerder heeft gesteld dat klager de gesprekken heimelijk en zonder hem daarover te informeren heeft opgenomen gaat het college ook aan die stelling voorbij. Hoewel het heimelijk opnemen van gesprekken niet netjes is, is het de patiënt niet verplicht om de arts op voorhand om toestemming te vragen voor de opname. In zoverre is de klacht gegrond.

5.4. Verder stelt het college vast dat uit het gesprek van 23 dan wel 24 december 2019 een advies is voortgekomen, zonder dat is gesproken over de medische situatie van klager. Hiermee heeft verweerder onzorgvuldig gehandeld. Wel is het college het met verweerder eens dat hij er op basis van de op dat moment bekende informatie vanuit mocht gaan dat klager in staat was om een gesprek te voeren met zijn werkgever. Hij mocht dus ook in die zin adviseren.

5.5. Tot slot is het college het met klager eens dat verweerder zich onprofessioneel heeft opgesteld jegens klager. Hoewel verweerder de inhoud van de door klager overgelegde transcripties van de consulten op 23 dan wel 24 december 2019 en 24 januari 2020 betwist is wel duidelijk dat de situatie tot tweemaal toe uit de hand is gelopen. Daar zal niet alleen verweerder debet aan zijn geweest, maar dat neemt niet weg dat van hem, als professional, wordt verwacht dat hij bij een dreigend conflict in enige mate meebeweegt, afstand neemt en probeert te zoeken naar een voor beide partijen bevredigende oplossing. Dit heeft verweerder nagelaten. Ook op dit onderdeel is de klacht gegrond. Conclusie en maatregel 5.6. De conclusie van het voorgaande is dat de klacht in al haar onderdelen gegrond is. Verweerder heeft gehandeld in strijd met de zorg die hij ingevolge artikel 47 lid 1 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg jegens klager had behoren te betrachten.

5.7. De oplegging van de maatregel van een berisping acht het college passend. De begeleiding door verweerder is vanaf de ziekmelding in augustus 2019 niet goed verlopen. Verweerder is daarbij niet omgegaan met klager zoals van een (professionele) bedrijfsarts mag worden verwacht. Verweerder was niet op de hoogte van de geldende regelgeving en standaarden voor de beroepsgroep en in plaats van een de-escalerende houding aan te nemen heeft verweerder tijdens de consulten in december 2019 en januari 2020 zijn hakken in het zand gezet wat betreft zijn standpunten. Ook weegt het college mee dat er weinig sprake lijkt te zijn van reflectie door verweerder en dat er sprake is geweest van een zekere volharding in het niet willen meewerken aan de second opinion. Tot slot wordt meegewogen dat verweerder eerder een waarschuwing opgelegd heeft gekregen.

6. De beslissing Het college:- verklaart de klacht gegrond;- legt op de maatregel van een berisping. Aldus beslist door: E.A. Messer, voorzitter, R.L. Kloots en E.G. Ackema, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door S.M. Geerding, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 22 maart 2022 door de voorzitter in aanwezigheid van de secretaris.